

[Arbejdsministeren]

Jeg tænkte kun på bemærkningerne til Johan Philipsens lovforslag, men det er normal praksis – jeg indrømmer, at der kan komme en smutter ind imellem – at den minister, der fremsætter et forslag, også indestår for bemærkningerne til dette forslag, og derfor henviser jeg hr. Svend Heiselberg til, når han spørger, hvordan ordlyden i § 9 skal forstås, at læse bemærkningerne til det lovforslag, som Johan Philipsen fremsatte i sin tid.

Så vil jeg i øvrigt sige – og det vil jeg gerne anerkende – at Johan Philipsen nåede at fremsætte dette lovforslag 3 gange, så det er ikke et forslag, der sådan gik lige igennem ved et enkelt møde; det var i folketinget 3 gange og blev diskuteret flere gange i sin tid, og det blev uden ændringer overtaget af den efterfølgende socialdemokratiske regering og behandlet meget grundigt i folketinget. Jeg tror, at enhver, der har beskæftiget sig med dette, vil medgive mig, at det var en klar forudsætning for formuleringen af § 9, at der var tale om undervisning på kurser. Men hvis man ikke mener, at arbejdsledere skal på kursus – jeg forstod, at det ikke var fru Lone Dybkjærs opfattelse, men bl.a. hr. Bertel Haarders – er det da klart, at vi vil forelægge de synspunkter, man har gjort gældende her i debatten. Så må det også indgå i arbejdsmiljørådets overvejelser, og vi er da meget interesserede i at høre, hvad Arbejdsledere i Danmark og Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd har af vurderinger omkring det. Vi skal ikke lade os diktere af organisationerne, men vi har da lov til at spørge, om de deler den opfattelse, som flere her har givet udtryk for: at det er overflødig at sende arbejdsledere på kursus.

Jeg er glad for fru Lone Dybkjærs bemærkninger om yngre læger; jeg havde misforstået fru Lone Dybkjær.

Så vil jeg gerne sige, at spørgsmålet om folkeskolelærerne og lærermøderne er løst. Man diskuterer, om vi kunne have været hele det mellem spil foruden, og det tror jeg ikke fru Lone Dybkjær og jeg vil være særlig uegige om.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg ved ikke, hvad det er for eksempler, jeg skulle have bragt til torvs, som skulle være forkerte, og som kan berettigede arbejdsmini-

steren til at sige, at når man skyder så vildt omkring sig, som jeg gør, så rammer man rigtigt en gang imellem. Hvornår er det, jeg har skudt vildt omkring mig? Skulle det være med forkerte eksempler eller ting, der ikke passer, så vil jeg meget gerne høre det, for jeg har fulgt dette meget, meget nøje, og mine eksempler kommer fra det virkelige liv, hvor jeg oplever virkningen af arbejdsministerens cirkulærer. Jeg synes egentlig, det er meget legitimt, at man som folkevalgt og som en, der har stemt for en lov, kommer og siger til, når man synes, loven administreres urimeligt.

Jeg vil gerne give 2 små eksempler ekstra. Jeg har et brev fra en børnehaveleder, der på sit sikkerhedskursus har lært at indrette en smedje, og fra en vuggestueleder, som har lært at indrette et hospital. Og det synes de altså ikke var særlig meningsfyldt.

Så vil jeg til sidst sige, at når der, som hr. Svend Heiselberg har citeret, står, at man skal erhverve sig viden om eller uddannelse i sikkerhedsforhold, så mener jeg, at det må være et brud på den bestemmelse, når man laver en uddannelse for alle, for bemærkningerne kan jo ikke fortrænge paragraffen, det må være paragraffen, der står over bemærkningerne, og denne paragraf kan ikke tolkes på den måde, at der skal være en bestemt uddannelse for alle. Jeg synes, at hr. Svend Heiselberg har fuldstændig ret i det, han sagde tidligere: at der her er tale om en overfortolkning; om det så er et misbrug, kan vi lade ligge, men at der er tale om en overfortolkning, vil vi holde fast på.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg har ikke noget mod folk, der skyder meget, ikke spor, men når hr. Bertel Haarder spørger mig, om jeg kan nævne et eksempel, vil jeg da bare henvise til, hvad hr. Bertel Haarder sagde i formiddags – det var direkte forkert.

Det er ikke arbejdsmiljøloven, der har krævet, at man nu skal gennemføre et helt nyt arbejdstilrettelæggelsessystem for lægerne inden for sygehusvæsenet. Det er ikke arbejdsmiljøloven, der har krævet, at der skal ansættes 1.800 inden for dette felt. Det skyldes, at man har ønsket at gå over til en anden tilrettelæggelse af arbejdet inden for sygehusene, og jeg henviste til, hvad medicinal-